

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

45 P-4487/11

P R E S U D A

U ime Republike Hrvatske Trgovački sud u Zagrebu po sucu Mirni Panjan, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja INDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o. Zagreb, Savska cesta 66 (OIB: 55713556812) i 2. INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. Zagreb, Savska cesta 66 (OIB: 19751350811), koje zastupa Nenad Cetinja, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika: 1. MANEDA d.o.o. Sesvete, Varaždinska 77 (OIB: 92450134182), 2. NENAD MARKOVIĆ iz Sesveta, Vražđinska 77 (OIB: 64828450804), 3. DALIBORKA PLANINČEVIĆ iz Velike Ostrne, 10370 Dugo Selo, Čulinečka 44 (OIB: 19224978247), koga zastupa Nataša Rađenović, odvjetnik u Dugom Selu, 4. PLANIDAL ULAGANJA d.o.o. Sesvete, Varaždinska 77 (OIB: 77476534507) i 5. PRVA ULAGANJA d.o.o. Zagreb, Savska cesta 66 (OIB: 86840581720) kao pravni sljednik Oportunitas ulaganje d.o.o. Zagreb, A. Šenoe 11, radi povrata zadužnica i utvrđenja, nakon glavne rasprave zaključene u prisutnosti tužitelja, I, II, III i IV tuženika, a u odsutnosti V tuženika, dana 31. siječnja 2013.g., danom objave 15. veljače 2013.g.,

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

“I-, II- i III-tuženi dužni su vratiti tužiteljima 18 bjanko zadužnica do 1 milijun kuna, specificiranih kako slijedi:

- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17696/08 i br. OV-17715/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17697/08 i br. OV-17716/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17698/08 i br. OV-17717/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17699/08 i br. OV-17718/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17700/08 i br. OV-17719/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17701/08 i br. OV-17720/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17702/08 i br. OV-17721/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17703/08 i br. OV-17722/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17704/08 i br. OV-17723/08

- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17705/08 i br. OV-17724/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17706/08 i br. OV-17725/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17707/08 i br. OV-17726/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17708/08 i br. OV-17727/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17710/08 i br. OV-17728/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17711/08 i br. OV-17729/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17712/08 i br. OV-17730/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17713/08 i br. OV-17731/08
- bjanko zadužnica do 1 milijun kuna ovjerena 21.08.2008. godine po Javnom bilježniku Branku Jakiću pod br. OV-17714/08 i br. OV-17732/08, te bjanko mjenicu I-tužitelja i bjanko mjenicu II-tužitelja, sve u roku od 8 dana, i zabranjuje im se korištenje i prijenos navedenih bjanko zadužnica i mjenica.

II Utvrđuje se da je bez pravnog učinka „Ugovor o ustupu tražbine“ od 13. veljače 2009. godine, zaključen između II- i III-tuženika i ovjeren kod Javnog bilježnika Vlaste Zajec, broj OV-1366/09, kao i bilo koji drugi ustup tražbine koja je predmet ugovora o ustupu tražbine od 13.02.2009.g.

III Nalaže se tuženicima da solidarno naknade prouzročeni parnični trošak tužiteljima, u roku od 8 dana, pod prijetnjom ovrhe.”

IV Tužitelji su dužni tuženicima, i to I, II i IV tuženiku naknaditi parnični trošak u iznosu od 4.050,00 kn, te III tuženiku u iznosu od 7.600,00 kn, sve u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da su dana 21. kolovoza 2008. godine, I-tužitelj kao dužnik i II-tužitelj kao jamac platac, u ispunjenju svojih ugovornih obveza iz čl. 22. Anexa Sporazumu o zajedničkom djelovanju u odnosu na TOZ Penkala d.d. Zagreb od 21. kolovoza 2008. godine zaključenog između I-tužitelja, IV- i V-tuženika i iz čl. 10. Ugovora o opciji prodaje (put option) zaključenog 22. kolovoza 2008. godine između I-tužitelja kao izdavatelja opcije, II-tužitelja kao jamca i III-tuženika kao stjecatelja opcije, predali su III-tuženiku kao vjerovniku svatko po jednu vlastitu mjenicu, te su potpisali, javnobilježnički ovjerali i predali III-tuženiku kao vjerovniku 18 bjanko zadužnica do 1 milijun kuna.

Također navodi da je I-tuženik nezakonito i neovlašteno ispunio navedene bjanko zadužnice i naveo sebe kao vjerovnika u odnosu na tužitelje, iako nije niti u kakvom obveznopravnom odnosu s njima, te ih je nezakonito i neovlašteno upotrijebio protiv tužitelja, lažno se predstavljajući kao njihov vjerovnik: u izvansudskoj ovrši na žiro računu I-tužitelja davanjem na naplatu 10 bjanko zadužnica za ukupni iznos

12.429.494,65 kuna, u sudskim ovrhama na nekretninama II-tužitelja koje se vode kod ovog suda br. Ovr-5202/2010, davanjem 4 bjanko zadužnice na naplatu za iznos od 3.996.000,00 kn, zatim br. Ovr-3888/2010 davanjem 6 bjanko zadužnica na naplatu za iznos od 5.994.000,00 kn, u sudskoj ovrsci na nekretninama I-tužitelja kod Trgovačkog suda u Rijeci, br. Ovr-1529/2010 – davanjem na naplatu 1 bjanko zadužnice za iznos od 990.000,00 kn, te u postupku radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad I-tužiteljem kod ovog suda br. St-332/11.

Navodi da I-tuženik nije nikakav vjerovnik tužitelja, te da nema nikakove činjenične i pravne osnove da upotrebljava navedene bjanko zadužnice (kao i mjenice ukoliko ih također ima u posjedu) kao vjerovnik protiv tužitelja, niti da vodi bilo sudske, bilo izvansudske ovrhe protiv tužitelja, te ih je dužan vratiti tužiteljima.

Isto tako, navodi da su II- i III-tuženik dana 13. veljače 2009. godine zaključili „Ugovor o ustupu tražbine“ ovjeren kod Javnog bilježnika Vlaste Zajec, broj OV-1366/09 kojim je III-tužena prenijela na II-tuženika „sva svoja potraživanja i sva svoja prava po svim osnovama...“ prema tužiteljima po Ugovoru o opciji prodaje (put option) zaključenog 22. kolovoza 2008. godine između I-tužitelja kao izdavatelja opcije, II-tužitelja kao jamca i III-tuženika kao stjecatelja opcije, dok je II-tuženik „...preuzeo sve obveze III-tužene po osnovi navedenog Ugovora.“, a također su II- i III-tuženik istog dana zaključili i Ugovor o prijenosu poslovnog udjela, solemniziran kod Javnog bilježnika Vlaste Zajec broj OV-1363/09 kojim je II-tuženik stekao 100% temeljnog kapitala IV-tuženika.

Tužitelji smatraju da „Ugovor o ustupu tražbine“ ne može imati značaj prijenosa ugovora (čl. 127. ZOO-a) jer nema pristanka drugih ugovornih strana iz Ugovora o opciji prodaje, dakle moglo bi se raditi jedino o ustupu tražbine – cesiji (čl. 80. ZOO-a) i istovremeno preuzimanju ispunjenja (čl. 103. ZOO-a), no u smislu čl. 103. st. 3. ZOO-a, preuzimanje ispunjenja obveza III-tužene iz Ugovora o opciji prodaje - nema nikakvog učinka u odnosu na I-tužitelja kao vjerovnika i prema njemu je, u odnosu na sve obveze iz Ugovora o opciji prodaje, i dalje u obvezi III-tužena.

Također tužitelji dodaju da u smislu čl. 80 st. 1 ZOO-a „Ugovor o ustupu tražbine“ nema pravni učinak u odnosu na tužitelje jer se tražbine iz Ugovora o opciji prodaje po svojoj naravi protive prenošenju na drugoga, odnosno uopće ne postoje budući je ugovor o opciji prodaje je po svom pravnom značaju predugovor o kupoprodaji poslovnog udjela (čl. 268. ZOO-a), dakle ugovor čiji je predmet obveze da se kasnije sklopi drugi, glavni ugovor.

Dakle, po Ugovoru o opciji prodaje za III-tuženu ne postoji nikakva novčana tražbina prema tužiteljima koju bi ona mogla dalje prenositi, već samo nenovčana tražbina prema I-tužitelju na zaključenje ugovora o kupoprodaji poslovnog udjela, pod uvjetima utvrđenim ugovorom.

No, ta nenovčana tražbina III-tužene prema I-tužitelju na zaključenje ugovora o kupoprodaji je takve naravi da se protivi prenošenju na drugoga, osim u sklopu prijenosa ugovora (uz suglasnost druge ugovorne strane), iz razloga što Ugovor o opciji prodaje ne predstavlja samostalan ugovor, već je samo jedan od vidova ispunjenja Sporazuma o zajedničkom djelovanju u odnosu na TOZ Penkala d.d. Zagreb od 21. kolovoza 2008. godine zaključenog između I-tužitelja, IV- i V-tuženika i Anexa Sporazumu o zajedničkom djelovanju u odnosu na TOZ Penkala d.d. Zagreb

od 21. kolovoza 2008. godine, kao što su i Ugovor o opciji kupnje (call option) od 22. kolovoza 2008. godine, Ugovor o pozajmici od 22. kolovoza 2008. godine, Ugovor o založnom pravu od 22. kolovoza 2008. godine - po kojim je ugovorima nenovčana tražbina III-tužene strogo i usko vezana uz istovremeno ispunjenje i njenih i obveza drugih strana, tako da samostalno prenošenje te nenovčane tražbine nije moguće, ako istovremeno vjerovnik ne postaje ugovorna strana kao nositelj svih prava i obveza iz tog ugovora (uz suglasnost drugih ugovornih strana).

Stoga, III-tužena nije mogla prenijeti na II-tuženika bilo kakovu novčanu tražbinu i pravo na upotrebu bjanko zadužnica i mjenica iz Ugovora o opciji prodaje (niti je II-tuženik mogao dalje prenijeti tu tražbinu ili upotrijebiti bjanko zadužnice i mjenice), jer novčana tražbina po tom ugovoru jednostavno ne postoji, dok ustup nenovčane tražbine III-tužene prema I-tužitelju na zaključenje ugovora o kupoprodaji poslovnog udjela nema pravni učinak jer se ta tražbina po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga.

Isto tako, niti III-tužena, kojoj su predane navedene bjanko zadužnice i mjenice po čl. 10. Ugovora o opciji prodaje, nije mogla, niti imala pravo upotrijebiti protiv tužitelja navedne bjanko zadužnice, jer novčana tražbina po osnovi isplate kupoprodajne cijene (za čije su osiguranje predane) ne postoji po Ugovoru o opciji prodaje, već po tom ugovoru postoji samo nenovčana tražbina III-tužene prema I-tužitelju na zaključenje ugovora o kupoprodaji poslovnog udjela, a dok se taj ugovor o kupoprodaji poslovnog udjela ne zaključi (bilo sudski, bilo izvansudski), niti novčana tražbina na isplatu kupoprodajne cijene, niti pravo na upotrebu bjanko zadužnica i mjenica, za III-tuženu (i za bilo koga drugog) ne postoje.

Također, kako su zadužnice ispunjene i upotrijebljene po neovlaštenoj osobi, III-tužena ih više niti u budućnosti ne bi mogla kao valjane koristiti i također ih je dužna vratiti tužiteljima.

Tužitelji navode da niti nenovčana tražbina III-tužene prema I-tužitelju na zaključenje ugovora o kupoprodaji poslovnog udjela ne postoji dok III-tužena ne dokaže da nije nastupio raskidni uvjet iz čl. 5. Ugovora o opciji prodaje, odnosno da su nastupili odgodni uvjeti iz čl. 1. (u rokovima iz čl. 6. Ugovora) i čl. 7. Ugovora.

Tužitelji ističu i da IV- i V- tuženik nisu ispunili svoje ugovorne obveze po Sporazumu o zajedničkom djelovanju u odnosu na TOZ Penkala d.d. Zagreb od 21. kolovoza 2008. godine zaključenom između I-tužitelja, IV- i V-tuženika i Anexe Sporazumu o zajedničkom djelovanju u odnosu na TOZ Penkala d.d. Zagreb od 21. kolovoza 2008. godine zaključenom između istih stranaka – nego su postupali protivno čl. 5. Anexe i to tako da je IV-tuženik je ulazio u druge poslove i to raspolaganjem 36700 dionica TOZ-a, na kojima postoji založno pravo u korist I-tužitelja, zatim protivno čl. 7. Anexe - IV- i V-tuženik nisu iskoristili svoj utjecaj kao dioničari TOZ-a i nisu osigurali imenovanje minimalno 3 predstavnika I-tužitelja u Nadzorni odbor TOZ-a, te su tako neispunjenjem obveze iz čl. 7. Anexe, onemogućili su ispunjenje obveza iz čl. 8. Anexe, zatim je protivno čl. 10. Anexe IV-tuženik onemogućavao aktivno sudjelovanje I-tužitelja u ispunjenju obveza iz čl. 10. Anexe, protivno čl. 17. Anexe IV-tuženik nije osigurao upis prava zaloga na 100% udjela u IV-tuženiku, niti je osigurao da III-tužena može ispuniti obvezu prijenosa 100% udjela u IV-tuženiku u slučaju realizacije opcije prodaje, te II-tuženik, istovremeno djelujući i kao odgovorna osoba IV-tuženika, svojim je radnjama na burzi u velikoj mjeri onemogućio ispunjenje

obveze I-tužitelja iz čl. 2. Sporazuma i protivno čl. 3. Sporazuma, za cijelo vrijeme trajanja Sporazuma, IV-tuženik nije djelovao u interesu potpisnika Sporazuma.

I-tužitelj je dopisom od 18. travnja 2011. godine postupio u smislu čl. 362. st. 2. ZOO-a, no kako IV-tužitelj nije ispunio svoje obveze niti u naknadnom roku, to se navedeni Sporazum i Anex, u smislu čl. 362. st. 3. ZOO-a, raskidaju po samom zakonu, a kako navedeni Ugovor o opciji prodaje i Ugovor o opciji kupnje predstavljaju ispunjenje obveza iz Sporazuma i Anexa, sukladno čl. 368. ZOO-a, učinkom raskida Sporazuma i Anexa i tužitelji i III-tužena oslobođeni su svojih obveza po navedenim Ugovorima, te i po toj osnovi tužitelji imaju pravo na povrat predanih bjanko zadužnica i mjenica.

Stoga tužitelji tužbom traže povrat predmetnih zadužnica, kao i utvrđenje da je bez pravnog učinka „Ugovor o ustupu tražbine“ od 13. veljače 2009. godine, zatim utvrđenje raskida Sporazuma o zajedničkom djelovanju u odnosu na TOZ Penkala d.d. Zagreb od 21. kolovoza 2008.g. i Anexa Sporazuma o zajedničkom djelovanju u odnosu na TOZ Penkala d.d. Zagreb od 21. kolovoza 2008.g. (koji dio zahtjeva povlače na ročištu 27.11.2012.g.)

U odgovoru na tužbu I, II i IV tuženika, tuženici navode da su predmetne zadužnice izdane kao osiguranje plaćanja po Sporazumu o zajedničkom djelovanju u odnosu na TOZ Penkala d.d. Zagreb od 21. kolovoza 2008. i anexu istog, kao i u odnosu na kasnije sklopljene ugovore, uključujući i opcijske ugovore.

Navode da se radi o apstraktnim vrijednosnim papirima, te da su prava iz zadužnica prenosiva.

Spore da I tuženik ne bi bio u ugovornom odnosu s tužiteljima i navode da su tužitelji više puta priznali dug po ovim zadužnicama pa je tako I-tužitelj na stečajnom ročištu 04.07.2011.g. naveo da je očekivao da će zadužnice biti vraćene tužiteljima nakon realizacije predmetnih ugovora, čime smatraju tuženici – da su tužitelji priznali da ne postoji nenovčana tražbina tužitelja.

Isto tako navode da su stranke sporazumom od 11.02.2011.g. dogovorile da će tužitelj platiti dug po rješenju o ovrsi izdanom na temelju zadužnice br. Ov-17703/08 I Ov-17704/08 (radi naplate 1.998.000,00 kn) u 2 jednaka obroka – do 15.03.2001.g., a što nije učinio.

Također je u odnosu na zadužnice br. Ov-17713/08 određena pljenidba vrijednosnica rješenjem o ovrsi br. Ovr-5341/10, te je doneseno i rješenje o namirenju I- tuženika, a rješenjem o ovrsi Trgovačkog suda u Rijeci br. Ovr-1529/10 od 29.11.2010.g. je određena ovrha radi naplate 990.000,00 kn, a na temelju 12 zadužnica su određene ovrhe u odnosu na 2. tužitelja kao jamca platca, te su sva ova rješenja o ovrsi pravomoćna i tužitelji nisu izjavili nikakav pravni lijek.

Poriču da bi se radilo o tražbini koja ne bi bila prenosiva jer je ustupljena novčana tražbina i ustup nije zakonom zabranjen, te navode da je ugovorom o ustupu tražbine II-tuženik preuzeo sve obveze III-tuženika i tužitelji nisu imali primjedbi na ovaj ugovor, a kako nisu stranke ugovora, to nemaju niti pravo tražiti utvrđivanje da je ovaj ugovor bez pravnog učinka.

Tuženici navode da je III-tuženik spreman tužiteljima ispuniti sve obveze koje prema njima nastanu temeljem sklopljenih poslova.

Poriču navode da bi ugovor o opciji prodaje (put option) bio predugovor jer ovim ugovorom jedna strana stječe subjektivno pravo da izazove nastanak drugog

pravnog posla bilo kojeg tipa ili sadržaja ili nastanak ispunjenja obveze prijenosa stvari ili prava, pri čemu je pravo opcija prodaje - pravo prodaje sastavljaču opcije po cijeni koja predstavlja - u stvari - premiju, a koja premija odražava trenutnu vrijednost na određeni dan uskladenu s vjerojatnošću da će imatelj opcije izvršiti pravo opcije - pa tako postoji novčana tražbina, i to u iznosu od 17.753.625,00 kn, a pravo na naplatu zahtjevom za izvršenje opcije - moglo se iskoristiti ako sve obveze IV-tuženika ne premašuju 3.000.000,00 kn, a IV-tuženik nije nikada imao drugih obveza i to tek nakon proteka 15 mjeseci od njegovog zaključenja, dakle, tek nakon 22.11.2009.g., te pod uvjetom da prethodno bude usvojen urbanistički plan uređenja TOZ-a (koji je usvojen 29.10.2009.g.).

Zahtjevom za izvršenje opcije prodaje i svih preuzetih obveza od 23.11.2009.g. od strane II, III i IV tuženika tužitelji su pozvani da plate iznos od 17.753.625,00 kn, a također je IV-tuženi izvjestio tužitelja da mu je uzrokovao štetu od 36.700.000,00 kn.

Dalje tuženici navode da je ugovorom o ustupu tražbine od 07.12.2009.g. II tuženik Nenad Marković ustupio I-tuženiku tražbinu ustupljenu od Daliborke Planinčević u iznosu od 17.753.625,00 kn, te su tužitelji pozvani da plate tražbinu na račun I-tuženika MANEDA d.o.o. - pa zbog toga postoji novčana tražbina i tužitelji ne mogu prema I-tuženiku MANEDA d.o.o. isticati prigovore materijalno pravne prirode budući I-tuženik posjeduje zadužnice koje su na njega prenesene kao apstraktni vrijednosni papir.

Također navode tuženici da je rješenjem Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga (HANFA) od 21.11.2008.g. utvrđeno da je sklapanjem Sporazuma o zajedničkom djelovanju od 21.08.2008.g. za I-tužitelja i za IV- i V- tuženika nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje javnog dioničkog društva TOZ-a, te tužitelji ne mogu tražiti u ovoj parnici raskid sporazuma, a zbog namjernog kršenja Sporazuma i neobjavljivanja ponude nastala je šteta jer su 36 700 dionica TOZ-a u vlasništvu IV-tuženika - postale bezvrijedne.

Isto tako IV-tuženik je iskoristio svoj utjecaj na Glavnoj skupštini TOZ-a 21.01.2010.g. i u Nadzorni odbor imenovao 3 predstavnika: I. tužitelja, Daliborku Planinčević, Dinu Pinju i Krunoslava Dankića, te je tako ispoštovan čl. 7 Anexa, te u pogledu čl. 8 Anexa, tuženici navode da nije bilo nikakvog raspolaganja nekretninama TOZ-a.

Navode da ne postoji osnov za vraćanje zadužnica, te je tužbeni zahtjev neprovediv i neosnovan.

III -tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se pridružuje navodima I, II i IV tuženika, te ponavlja njegove navode o apstraktnosti ispunjene bjanko zadužnice koja ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi, poriče da bi one bile ispunjene nezakonito i neovlašteno od strane I- tuženika, te navodi da je I- tužitelj priznao poslovni odnos po ovim zadužnicama, te je I tužitelj očekivao da će te zadužnice nakon stjecanja dionica TOZ-a biti povučene i predane I - tužitelju, zapisnik ovog suda br. St-332/11, a koji zapisnik III-tuženik navodi da dokazuje da ne postoji nenovčana tražbina tužitelja usmjerena na povrat zadužnica, kao i da među strankama postoji poslovni odnos i dogovor da će tek nakon realizacije predmetnih poslova biti ispunjeni uvjeti za povrat zadužnice s naplate, ponavlja navode o priznanju duga i Sporazuma od 11.02.2011.g.

I- tužitelja prema I-tuženiku, navodi da je provedena ovrha nad vrijednosnicama I tužitelja radi naplate te tražbine, a dana 14.03.2011.g. je donijeto to pravomoćno rješenje o namirenju I-tuženika, te I-tužitelj nije ni sudjelovao u tim postupcima jer je tu tražbinu smatrao nespornom.

III-tuženik dalje navodi da je na temelju 12 bjanko zadužnica određena ovrha protiv II tužitelja radi naplate novčane tražbine I tuženika, a protiv kojih rješenja II tužitelj nije koristio nikakva procesna sredstva jer je smatrao tražbine nespornim.

Navodi i da je ugovorom o ustupu tražbine od 13.02.2009.g. III – tuženik prenio i ustupio II tuženiku tražbinu koji je preuzeo sve obveze III-tuženika koje mogu nastati prema tužiteljima. te je ovaj ugovor valjan i ima pravne učinke prema čl. 80 ZOO-a jer je njime ustupljena novčana tražbina, a prijenos novčane tražbine nije zakonom zabranjen pri čemu stranke nisu ugovorile da se neće moći prenijeti ta tražbina na drugoga, te se može prenijeti i sporna tražbina, a primatelj iste prema dužniku ima ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do dana ustupanja, ponavlja navode drugih tuženika da tužitelji nisu ovlašteni tražiti da je taj ugovor bez pravnog učinka.

Isto tako, navodi da se čl. 18 Aneksa Sporazuma o zajedničkom djelovanju od 21.08.2008g. I tužitelj obvezao vlasnicima udjela u kapitalu IV tuženika izdati opciju prodaje iz čega je vidljivo da se ta opcija izdaje vlasniku udjela u kapitalu IV tuženika, a ne određenoj osobi, pa je tako onemogućen prijenos ugovora prema čl. 127 st 2 ZOO-a, te ovdje postoje i obilježja asignacije jer je III-tuženik ovlastio II-tuženika kao upućenika da za njegov račun ispuni obvezu primatelja upute koji je ovlašten da to ispunjenje primi u svoje ime, te je I- tužitelj i pristao na sve učinke ovih pravnih poslova, a III- tuženik navodi da je i spreman tužiteljima ispuniti sve obveze koje prema njima nastanu temeljem sklopljenih poslova, poriče navode da bi se radilo o predugovoru o kupoprodaji poslovnog udjela, te navodi da je i temeljem čl. 18 Aneksa Sporazumu o zajedničkom djelovanju i čl. 3 Ugovora o opciji prodaje nastala tražbina prema I tužitelju te II tužitelju koji su se obvezali platiti isto u roku od 5 radnih dana.

Na kraju III tuženik navodi i da je u potpunosti ispunio sve obveze prema Sporazumu i Aneksu sporazuma i da je tužitelj na protupravan način prekršio i Sporazum i Aneks i počinio štetu IV-tuženiku u visini od 36.700.000,00 kn, te se obvezao objaviti ponudu za preuzimanje društva TOZ Penkala i platiti kupoprodajnu cijenu za sve ponuđene dionice, te je IV tuženik i zaključio taj sporazum radi stabiliziranja vlasničke strukture TOZ-a, a rješenjem HANFE je utvrđeno da je za I tužitelja, te IV i V tuženika sklapanjem sporazuma o zajedničkom djelovanju dana 21.08.2008.g. nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje TOZ-a, ali po tom rješenju nije nikada postupljeno.

III tuženik naglašava da nije bilo nikakvog raspolaganja nekretninama u vlasništvu TOZ-a koji, kako navodi III tuženik - uredno posluje i povećava zaposlenost, ponavlja da tužitelji nisu stranke sporazuma o ustupu tražbine pa nisu ovlašteni niti aktivno legitimirani tražiti utvrđenje da je isti bez pravnog učinka, a isto niti raskida Sporazuma i anexa o zajedničkom nastupanju u odnosu na TOZ..

U podnesku od 06.10.2011.g. tužitelji navode da predmetne bjanko zadužnice sada zloupotrebljava i II-tuženik, te slijedom toga, obzirom na međusobne prijenose predmetnih zadužnica i, kako navode tužitelji - usklađeno djelovanje protiv tužitelja.

Izvršen je uvid u Sporazum o zajedničkom djelovanju u odnosu na TOZ Penkala d.d. Zagreb od 21. kolovoza 2008. (l. 14), Anex Sporazumu o zajedničkom djelovanju u odnosu na TOZ Penkala d.d. Zagreb od 21. kolovoza 2008. (l.15-16a), ugovor o opciji prodaje (put option) od 22. kolovoza 2008. (l. 17-18), ugovor o opciji kupnje (call option) od 22. kolovoza 2008. (l.19-20), ugovor o pozajmici od 22. kolovoza 2008. (l. 21), ugovor o založnom pravu od 22. kolovoza 2008. (l.22), ugovor o ustupu tražbine“od 13. veljače 2009. (l. 23), ugovor o prijenosu poslovnog udjela od 13. veljače 2009. (l.24-27), u bjanko zadužnice do 1 milijun kuna ovjerene 21.08.2008. pod br. OV-17696/08 i br. OV-17715/08, br. OV-17697/08 i br. OV-17716/08, br. OV-17698/08 i br. OV-17717/08, br. OV-17699/08 i br. OV-17718/08, br. OV-17700/08 i br. OV-17719/08, br. OV-17701/08 i br. OV-17720/08, br. OV-17702/08 i br. OV-17721/08, br. OV-17703/08 i br. OV-17722/08, br. OV-17704/08 i br. OV-17723/08, br. OV-17705/08 i br. OV-17724/08, br. OV-17706/08 i br. OV-17725/08, br. OV-17707/08 i br. OV-17726/08, br. OV-17708/08 i br. OV-17727/08, br. OV-17710/08 i br. OV-17728/08, br. OV-17711/08 i br. OV-17729/08, br. OV-17712/08 i br. OV-17730/08, br. OV-17713/08 i br. OV-17731/08, br. OV-17714/08 i br. OV-17732/08 (l.28-69a), u očevidnik FINE o redosljedu plaćanja za I-tužitelja od 31.05.2011. (l. 70-76), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu br. St-332/11 (l. 7780), u rješenje Trgovačkog suda u Rijeci br. Ovr-1529/2010 (l.81-82), rješenje o ovrsi Trgovačkog suda u Zagrebu br. Ovr-3888/2010, br. Ovr-5202/2010 (l.83-94), u dopis IV tuženika od 24.12.2009.g. (l. 95), u odvetničku opomenu od 18.04.2011.g. (l. 96), u dopis Karlovačke banke d.d. do 08.07.2011.g. (l.107), u dopis Centar banek d.d. od 08.07.2011.g. (l.108), u zapisnik ovog suda br. St-332/2011 od 04.07.2011.g.(l.127-129), u rješenje ovog suda br. St-332/11 od 18.05.2011. (l.130-131a), u rješenje o ovrsi ovog suda br. Ovr-6373/2010 (l.132-133), u rješenje ovog suda br. Ovr-6373/10 od 11.'3.2011. (l.134), u sporazum od 11.02.2011.g. (l. 135), u rješenje ovog suda br. Ovr-5341/10 od 02.11.2010.g. (l. 136), u rješenje o ovrsi ovog suda br. Ovr-5341/10 od 27.01.2011.g. (l. 137), u rješenje ovog suda br. Ovr-5341/10 od 14.03.2011.g. (l. 138), u rješenje Trgovačkog suda u Rijeci br. Ovr-1529/2010 od 29.11.2010.g. (l. 139), u rješenje o ovrsi ovog suda br. Ovr-5340/10 od 29.10.2010.g. (l. 148-151), u ugovor o ustupu tražbine od 13.02.2009.g. (l.152), u dopis Nenada Markovića od 23.02.2009.g. (l.158), u godišnji financijski izvještaj poduzetnika (l.164-178), u odluku o donošenju urbanističkog plana uređenaj TOZ od 29.10.2010.g. (l. 179-186), u zahtjev za izvršenje opcije prodaje i svih preuzetih obveza (l. 187-192), u ponovni zahtjev za izvršenje opcije prodaje i svih preuzetih obveza, te dostavu ustupa tažbine od 07.12.2009.g. (l. 193), u ugovor o ustupu tažbine od 07.12.2009.g. (l. 194-200), u rješenje Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga (HANFA) od 21.11.2008.g. (l.201-203), u kopije izvadaka iz sudskog registra za V-tuženika i 1. tužitelja, te u internetske izvratke iz sudskog registra za 2. tužitelja (l.204-210), u izvod iz matice vjenčanih (l.211), u obavijest IV-tuženika od 24.12.2009.g. (l.212), u obavijest o stanju i promjenama na računu za prosinac 2010 (l.213), u pregld stanja prvih 10 dioničara TOZ (l. 214), u zapisnik sa redovne Glavne skupštine TOZ (l. 215-220), u dopis IV-tuženika od 26.4.2011.g. (l.221), u izjavu od 26.04.2011.G. (L.222), u očevidnik o redosljedu plaćanja od 31.05.2011.g. FINE (l. 223-229), u potvrdu FIBe od 28.06.2011.g. (l. 230), u potvrdu Zagrebačke banke d.d. od 27.06.2011.g. (l.231), u

podatke o stečajnim redmetima ovog suda (l. 232), u podatak o broju zaposlenih (l. 233) u novinske članke (l. 234-237), u podatke o stečajnim predmetima (L.257-259), u podatke o broju zaposlenih kod I. tužitelja (l. 260), u povijesne izvratke iz sudskog registra za tužitelje, I, IV i V tuženika (l. 295-332), u izvješće privremenog stečajnog upravitelja Jure Marušića s podacima o solventnosti, bilancom i potraživanjima kupaca (l.340-353), u rješenje o ovrsi Trgovačkog suda u Rijeci br. Ovr-1160/12 od 09.07.12., te ovog suda br. Ovr-3466/12 od 02.07.12 (l.413-418).

Svi provedeni dokazi ocijenjeni su u smislu čl. 8 ZPP-a, svaki posebno i u svojoj međusobnoj vezi.

Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Nije sporno među strankama da su I-tužitelj kao dužnik i II-tužitelj kao jamac platac, u ispunjenju svojih ugovornih obveza iz čl. 22. Anexa Sporazumu o zajedničkom djelovanju u odnosu na TOZ Penkala d.d. Zagreb od 21. kolovoza 2008. godine zaključenog između I-tužitelja, IV- i V-tuženika i iz čl. 10. Ugovora o opciji prodaje (put option) zaključenog 22. kolovoza 2008. godine između I-tužitelja kao izdavatelja opcije, II-tužitelja kao jamca i III-tuženika kao stjecatelja opcije - predali III-tuženiku kao vjerovniku svatko po jednu vlastitu mjenicu, te da su potpisali, javnobilježnički ovjerali i predali III-tuženiku kao vjerovniku 18 bjanko zadužnica.

Nije sporno niti da je II tuženik NENAD MARKOVIĆ i III tuženik Daliborka Marković sklopili 13. veljače 2009. ugovor o ustupu tražbine kojim je III tuženik ustupio II tuženiku Nenadu Markoviću sva svoja prava koja su nastala ili mogu nastati prema tužiteljima u iznosu od ukupno 17.753.625,00 kn iz ugovora o opciji prodaje koji je Daliborka Planinčević Marković zaključila s tužiteljima i kojim je u čl. 9 ugovoreno da potpisom ovog ugovora se jamac obvezuje kao jamac platac (tj. II tužitelj IDUSTROGRADNJA GRUPA d.d.) odgovara stjecatelju opcije (tj. Daliborki Planinčević Marković, III tuženiku) za cijelu obvezu izdavatelja opcije (tj. I. tužitelju IDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o.) kao glavni dužnik, a čl. 10 tog ugovora se I. tužitelj IDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o. kao izdavatelj opcije obvezuje kao sredstvo osiguranja koja će u slučaju izvršenja opcije nastati temeljem kupoprodajnog ugovora za predmet opcije i time nastale obveze za plaćanje cijene predmeta opcije predati vlastite mjenice i 18 bjanko zadužnica.

Prema tome, ove zadužnice su dane kao sredstvo osiguranja tražbine od 17.753.625,00 kn iz ovog ugovora.

Tuženici nisu dostavili dokaz protivno čl. 219 ZPP-a da bi ispunili ugovor o opciji prodaje, tj. da je III tuženik sklopio ugovor o prijenosu poslovnog udjela PLANIDAL ULAGANJA d.o.o., no zadužnice su izdane od strane tužitelja koji je trgovačko društvo i nije neuka stranka i koji je svojim potpisom na njima pristao na pravne posljedice ovakvog raspolaganja, dapače na temelju tih zadužnica su izdana rješenja o ovrsi u odnosu na tužitelje.

Tuženici su tijekom postupka navodili da tužitelji nisu nikakve pravne lijekove u odnosu na izdana rješenja o ovrsi – podnosili.

Tužitelji se tijekom postupka nisu očitovali na odgovore na tužbu tuženika, a također niti na ove navode tuženika o nepodnošenju pravnih lijekova.

Isto tako, u odnosu na ugovor o opciji prodaje tužitelji nisu postavili nikakav zahtjev.

Tužitelji su na spis dostavili ugovor o prijenosu poslovnog udjela PLANIDAL ULAGANJA d.o.o. prema kojem ugovoru je temeljni kapital tog društva 20.000,00 kn pa nije jasno niti kako su tužitelji sklopili ugovor o opciji prodaje, tj. o pravu na prodaju 100 % udjela u kapitalu PLANIDAL ULAGANJA d.o.o., te tužitelji ovaj dio činjeničnog supstrata nisu obrazložili.

Nadalje, u vrijeme zaključenja glavne rasprave otvoren je postupak predstečajne nagodbe nad oba tužitelja, a ovakav prijedlog je podnjet i u odnosu na TOZ Penkala d.o.o., a tužitelji se o tome uopće nisu očitovali.

Stoga tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na predmetne zadužnice nije osnovan.

Tužitelji su u ovoj parnici postavili zahtjev na utvrđenje da je bez pravnog učinka Ugovor o ustupu tražbine od 13.02.2009.god.

Međutim, uvidom u ovaj ugovor, utvrđeno je da tužitelji nisu stranke tog ugovora pa ne mogu niti postaviti ovakav tužbeni zahtjev, te je I u ovom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja odbijen.

Temeljem čl. 154 st. 1 ZPP-a tuženicima je dosuđen parnični trošak koji se sastoji od troška sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od po 1.350,00 kn (I, II, I IV tuženik), te u odnosu na III tuženika, trošak zastupanja na ročištu 27.11.2012.g., te 31.01.2013.g. u iznosu od po 2.500,00 kn (tbr. 9. t. 1 odvj. tar. NN 148/09, NN 142/12), pdv-a 25 % u iznosu od 1.250,00 kn, te sudsku pristojbu na odgovor na tužbu u iznosu od 1.350,00 kn.

U Zagrebu, 15. veljače 2013.g.

Sudac
Mirna Panjan, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Viskom trgovačkom sudu u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa presude.

Za točnost otpavka:
Viktorija Sopić